

Barraca codi 10470 - BV197

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Turó d'en Tres - Urbanització Selva Negra Catalana
Emplaçament
Alçada: Al nord del carrer de Buenos Aires, prop d'un dipòsit
317m

Coordenades:

Latitud: 41.37824
Longitud: 1.94406
UTM Est (X): 411703
UTM Nord (Y): 4581285

Classificació

Número de fitxa 08295-194
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Enderroc important (coberta i part superior de l'accés).
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 1715701DF1812N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada a l'est. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular que ha perdut la llinda. De fet es va poder documentar a terra, donat l'enderroc que pateix la part superior de l'estructura. A l'interior es conserva un gran cocó de 50 x 60 x 120 cm, que aprofita un contrafort posterior. La barraca està situada al costat de grans marges amb roques que serveixen de recer. D'un d'aquests marges es d'on parteix el contrafort mencionat.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

